

sobo«. Kadarkoli so se brezizrazno zazrle vanj, se je v njem enako zganilo in začutil je muko otopelosti, nepremakljive in brezčutne, kot je gora, pod vznožjem katere stojiš. To ga je tako osupilo, pretreslo, da je ostalo v njem, globoko zakopano, in se je tega šele po dvanajstih letih v resnici zavedel.

(Odlomek iz romana)

IZBOR IZ SODOBNE NEMŠKE POEZIJE

Günter Eich

NOČ V KASARNI

Smolnato črna noč, odprte veke sredi sna
in škornji, ki donijo po hodnikih,
odmevajoč v samotnih izbicah srca,
kjer žalost tone v ostrih krikih.

kjer vonji znoja in zatohlih skrinj
nad pajčevino čutov kot plesnoba žde.
Noč temnega sna, o, potopiti se ti do globin,
kjer zastreš z vekami vse, ki molče.

PROTI ČETRTE URI POPOLDNE

Pogled skozi okno. Od vsega, kar uzre oko,
cenim le noč in stvarniško bližino,
ki mi, lahko zrušljiva, še poji telo,
prepletajoč se z mrznjo in toplino.

O, mar bi moglo dlje trpeti!
Vi: to, kar je telo in temna sla:
vi, ki ste bili prej spočeti
kakor postave mrtvega sveta.

V zraku vršeča ptičja krila,
list, ki teko v njem komaj vidne žile,
grozdje, ki se bo vanj jesen spustila,
preden ga bodo roke izcedile.

Minljivost; in nič nima teže,
kri in prekletstvo vseh stvari —
le to jih v tistem sporazumu veže
kot jagode okus in vonj, ki se gosti.

Le Nič, ki s krempeljci nepopustljivo
obešen na spomin preži
in vsak nov dan neizrekljivo
z vsem zmede preminule dni.

GOZD Z JAGODAMI

Gozd, ki sem hodil vanj svoj čas,
leži še zmerom ugreznjen v isti sij
in pajčevina se prijema las,
sproščene veje bijejo v oči.

Skrita med listjem, ki odpada,
se borovnica polni in črni.
Kako me je izžigala naslada,
ko sem okušal njeno temno kri.

Zdaj se mi spet zrnasti modri sok
raztaplja v ustih kot tih glas.
A čutim, da je tudi v temni krog
sladkosti kanil bridki čas.

Gozd, ki sem vanj nekoč bežal,
ni več nekdanji razsvetljeni hram;
kjer sem se kot otrok igral,
zdaj niti hroščev več ne prepoznam,

a kjer sem za gostijo in zabavo
hlastajoč tekal sem in tja,
zdaj borovničarka pokleka v travo
in češe stebelca do golega.